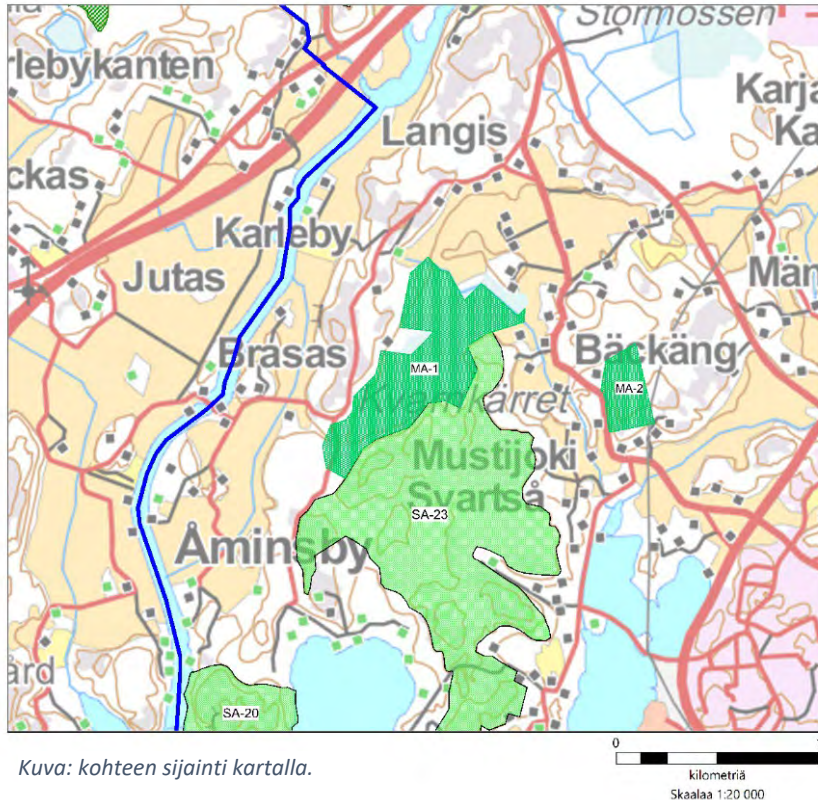

Sijainti ja kuvaus

Mustijoella sijaitseva luonnonsuojelualue, johon sisältyy laajan, ojittamattoman mäntyrämeen lisäksi suon reunametsiä. Pinta-ala 36,9 ha. Yksityisomistuksessa.

Kasvillisuus ja luontotyytit

Suurin osa alueesta on mäntyä kasvavaa rämettä, vallitsevat tyytit ovat tupasvilla- ja isovarpuräme. Alueella on myös nevakorpea, saranevaa sekä tervaleppää kasvavaa metsäluhtaa. Sekapuuna on paikoin koivua. Suon reunaosat ovat monin paikoin lehtomaisia (OMT/OMaT).

Alueella havaittuja uhanalaisia ja huomionarvoisia lajeja

Suoalueen reunaosissa havaittu mm. pikkusieppo (dir), peukaloinen, sirittäjä ja mustapääkerttu.

Luonto-, maisema- ja virkistysarvot

Suojelualue täyttää Etelä-Suomen metsien monimuotoisuusohjelman (METSO) luonnontieteelliset valintaperusteet. Kvarnkärretin kaltaiset laajat, luonnontilaiset suot ovat Etelä-Suomessa harvinaisia. Alueella liikkuu melko paljon ulkoilijoita.

Suojelupäätös

23.1.2014 (Uudenmaan ELY-keskus).

Maankäyttösuositus

SL

Lähteet ja lisätiedot

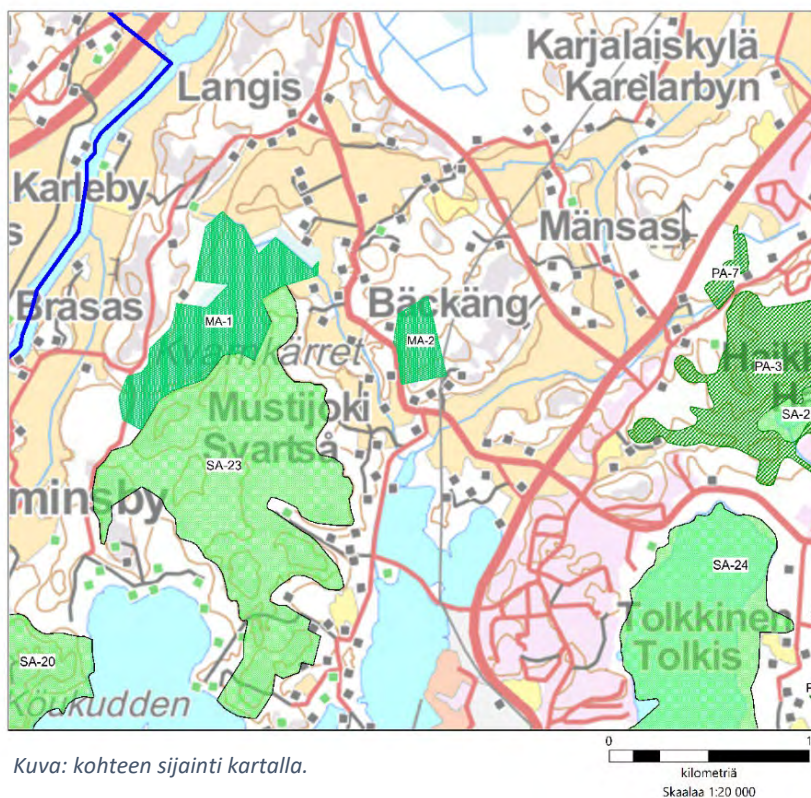
Routasuo, P., Lammi, E. Vauhkonen, M. 2022: Porvoon keskeisten alueiden yleiskaavan linnustoselvitykset 2018. Ympäristösuunnittelu Enviro Oy. 34 s.

Kuva: Kvarnkärretin lounaisosaa..

Sijainti ja kuvaus

Sillvikin pohjoispuolella Mustijoentien varressa sijaitseva metsäinen ja louhikkoinen luonnonsuojelualue. Pinta-ala 7,7 ha. Yksityisomistuksessa.

Kuva: kohteen sijainti kartalla.

Kasvillisuus ja luontotyytit

Mustijoentien viereinen länsirinne on tiheää mustikkatyytin (MT) sekametsää. Ohutta lahoppuuta on melko runsaasti. Kallioharjanteilla kasvaa männikköä sekä vähän kuusta ja katajaa, itäosassa varttunutta kuusikkoa. Sananjalkaa on paikoin runsaasti.

Alueella havaitut huomionarvoiset lajit

Ei merkintöjä.

Luonto-, maisema- ja virkistysarvot

Suojelualue täyttää Etelä-Suomen metsien monimuotoisuusohjelman (METSO) valintaperusteet (runsaalahoppuustoinen kangasmetsä).

Suojelupäätös

15.2.2013 (Uudenmaan ELY-keskus)

Maankäyttösuositus

SL

Lähteet ja lisätiedot

Kuva: Metsäalueen kaakkoisosan vanhoja, kilpikaarnaisia mäntyjä.

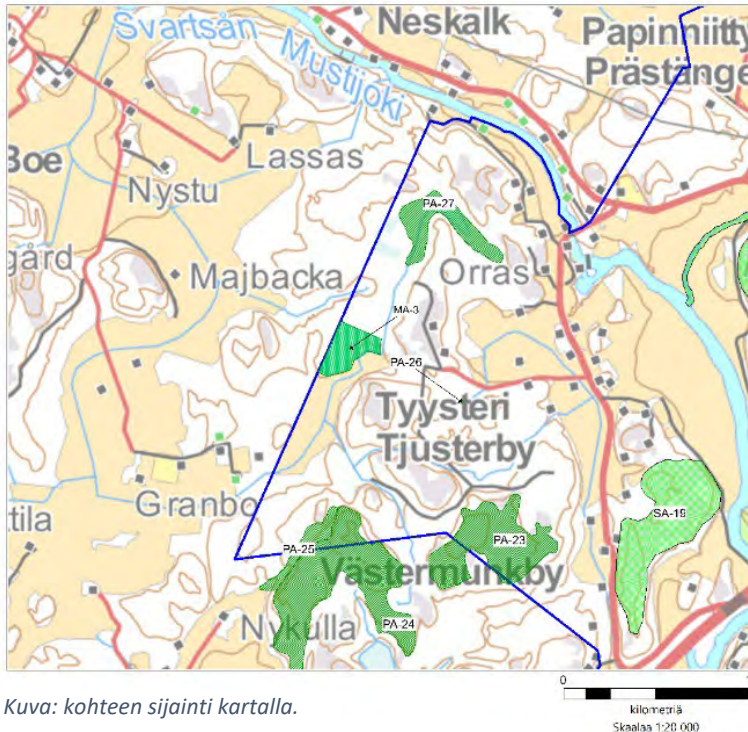

Kuva: Eteläosan sammalpeitteistä louhikkoa.

STORKÄRRSSKOGEN MA-3

Sijainti ja kuvaus

Tyysterissä sijaitseva suojeltu metsäalue. Pinta-ala 5,2 ha. Omistaja Luonnonperintösäätiö.

Kuva: kohteen sijainti kartalla.

Kasvillisuus ja luontotyytit

Alue pääosin vanhaa, lehtomaista kangasmetsää (OMT). Valtapuuna kuusi, jonka joukossa sekapuuna mäntyä ja koivua. Maa- ja pystylahopuuta on runsaasti.

Alueella havaittuja uhanalaisia ja huomionarvoisia lajeja

Ei merkintöjä.

Luonto-, maisema- ja virkistysarvot

Metsäalue täyttää Etelä-Suomen metsien monimuotoisuusohjelman (METSO) valintaperusteet.

Suojelupäätös

20.12.2013 (Uudenmaan ELY-keskus).

Maankäyttösuositus

SL

Lähteet ja lisätiedot

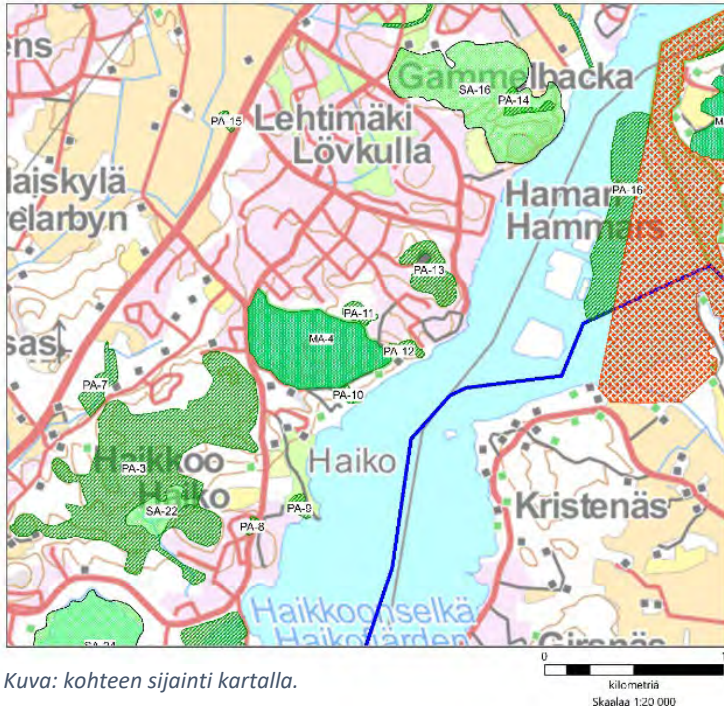
Uudenmaan ELY-keskuksen suojelupäätös 20.12.2013.

Kuva: Storkärsskogen.

Sijainti ja kuvaus

Haikkoossa sijaitseva luonnonsuojelualueeksi perustettu kallioselänne, jonka korkeimmalla kohdalla on näkötorni. Pinta-ala 27 ha. Omistaja Porvoon kaupunki.

Kuva: kohteen sijainti kartalla.

Kasvillisuus ja luontotyypit

Kallioalueen lakiosissa on vanhaa kilpikaarnaista männikköä. Rinteiden alaosissa metsä on kuusivaltaista sekametsää. Alispuustossa vähän nuoria metsälehmuksia. Lahopuuta on melko paljon. Aluskasvillisuus on tavanomaista tuoreen kankaan lajistoa, mm. mustikka, puolukka, metsälauha, metsätähti, vanamo. Kalliopaljastumilla kasvaa kanervaa, katajaa, isomaksaruohoa, mäkikuismaa.

Alueella havaittuja uhanalaisia ja huomionarvoisia lajeja

Kultahaprakääpä (VU), lahokaviosammal (EN, dir), karhunkääpä, hopeakääpä, korokääpä, oravuotikka, punahäivekääpä, riukukääpä, ruskohaprakääpä, rusokääpä, viinikääpä.

Luonto-, maisema- ja virkistysarvot

Suojelualueen metsä on lähes luonnontilaista ja lahopuuta hajottavia vanhaa metsää indikoivia kääpälajeja esiintyy runsaasti, joten alue on luonnonsuojelullisesti arvokas. Telegrafbergetin laelta avautuu upea maisema Haikkoonselälle, jonka Albert Edelfelt ikuisti kuuluisaan tauluunsa. Näkötorni ja metsän polut ovat vilkkaassa ulkoilukäytössä, mikä aiheuttaa maaston kulumista. Alueen pohjoisreunaa sivuaa ulkoilureitti, joka kulkee jonkin matkaa myös luonnonsuojelualueella.

Suojelupäätös

14.10.1961 (Uudenmaan lääninhallitus). Alue kuuluu myös Porvoon kansalliseen kaupunkipuistoon.

Maankäyttösuositus

SL

Lähteet ja lisätiedot

Nieminen, M., Makkonen, H. & Manninen, E. 2021: Porvoon Haikkoon ja Telegrafbergetin lahojavuosaraportti vuonna 2021. Faunatica Oy:n raportteja 29/2021. 16 s.

Savola, K. 2013: Porvoon kaupungin metsien kääpäselvitykset 2012. Ympäristösuunnittelu Enviro Oy. 20 s.

Vauhkonen, M., Lammi, E., Routasuo, P. & Savola, K. 2011: Porvoon kansallisen kaupunkipuiston luontoselvitykset 2010-2011. Ympäristösuunnittelu Enviro Oy. 96 s. + liitteet.

Husa, J., Teeriaho, J. 2004. Luonnon- ja maisemansuojelun kannalta arvokkaat kallioalueet Itä-Uudellamaalla. Suomen ympäristökeskus, luonto- ja maankäyttöyksikkö. Raporttiluonnos (julkaisematon moniste). 164 s.

Pietiläinen, M. 1984: Porvoon mlk:n luonnoninventointi 1982-1983. Tutkimusraportti. 108 s. + liitteet.

Kuva: Telegrafbergetiltä avautuu hienot näkymät merelle.

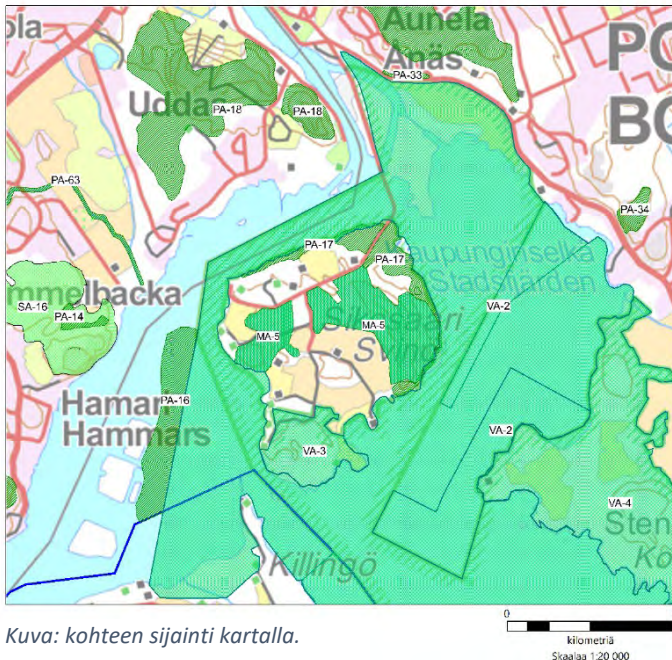
Kuva: Telegrafbergetin kalliomännikköä.

SIKOSAAREN METSÄ

MA-5

Sijainti ja kuvaus

Sikosaaren keskiosassa sijaitsevia suojeltuja vanhoja metsiä. Pinta-ala 35 ha. Omistaja Porvoon kaupunki.

Kuva: kohteen sijainti kartalla.

Kasvillisuus ja luontotyypit

Alueen puusto on pääosin vanhaa kuusikkoa ja metsätyyppinä vallitsevat lehtomainen kangasmetsä (OMT) ja tuore kangasmetsä (MT). Alueen itäosan kallioharjanteella myös vaihtelevan ikäistä kalliomännikköä. Kenttäkerroksen kasvillisuudessa runsaasti mustikkaa, puolukkaa, käenkaalista ja oravanmarjaa. Alueelta löytyy myös saniaiskorpea, metsäkortekorpea, kangaskorpea, pieniä luhtanevoja, ranta-alueilla tervalepikoita.

Alueella havaittuja uhanalaisia ja huomionarvoisia lajeja

Suojelualueella havaittuja lintulajeja ovat mm. idänuunilintu, käki (RT), peukaloinen, pikkusieppo (dir), punavarpunen (NT), pohjantikka ja puukiipijä. Selvityksissä havaittuja huomionarvoisia sieni- ja kääpälajeja ovat mesipillikääpä (NT), rusokantokääpä (NT), helтта-aidaskääpä (NT), verivahakääpä, kirjokerikääpä, punakerikääpä, aarnikääpä ja ruostekääpä. Kämmekälajeista alueella tavataan yövilkkä.

Luonto-, maisema- ja virkistysarvot

Sikosaaren metsä täyttää Etelä-Suomen metsien monimuotoisuusohjelman (METSU) valintaperusteet (lehdot, lahoppuustoiset metsät, suot, louhikot). Läheiset suojelualueet (Ruskis-Stensbölenlahti, Stensböle, Sikosaaren eteläinen metsä) lisäävät kohteen luonnonsuojelullista arvoa. Alue kuuluu myös Porvoon kansalliseen kaupunkipuistoon ja sillä on huomattava maisemallinen merkitys. Metsäalueella on luontopolku ja alueen virkistyskäyttö on runsasta, mikä aiheuttaa jonkin verran maaston kulumista.

Suojelupäätös

14.11.2013 (Uudenmaan ELY-keskus).

Maankäyttösuositus

SL

Lähteet ja lisätiedot

Vauhkonen, M., Lammi, E., Routasuo, P. & Savola, K. 2011: Porvoon kansallisen kaupunkipuiston luontoselvitykset 2010-2011. Ympäristösuunnittelu Enviro Oy. 70 s. + liitteet.

Salminen, J. 2010: Itä-Uudenmaan maakunnallisesti arvokkaat luonnonympäristöt (MALU). Loppuraportti. 146 s. + liitteet.

Nironen, M., Bäck, S. & Mäkelä, K. 1987: Porvoon kaupungin rakentamattomien alueiden kasvillisuus. 49 s. + liitteet.

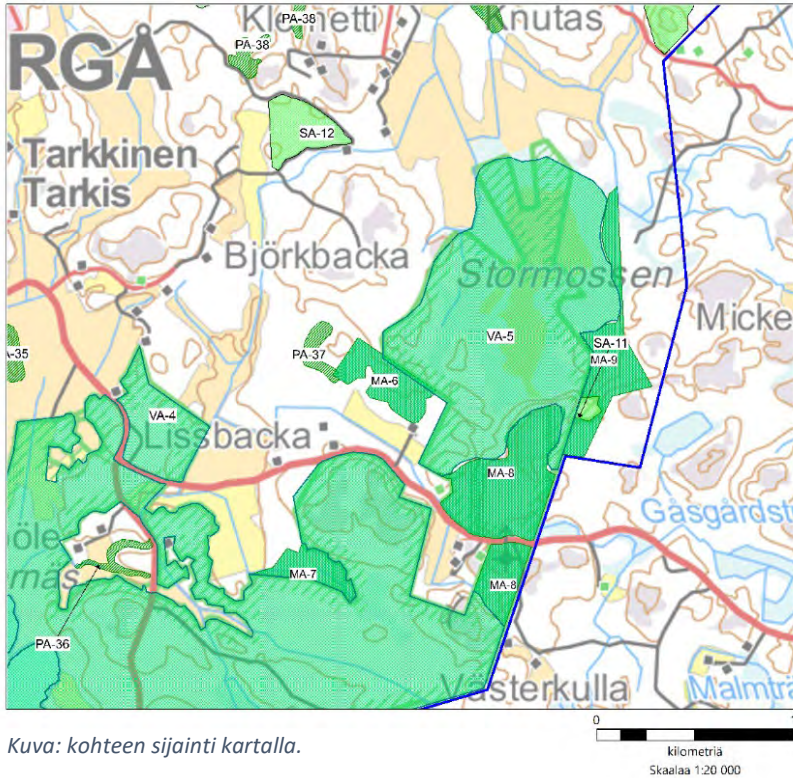
Kuva: Alueen puusto on pääosin vanhaa kuusikkoa.

HAGNÄS

MA-6

Sijainti ja kuvaus

Stormossenin suojelualueeseen rajautuva metsäalue Epoontien varressa. Pinta-ala 9,4 ha. Yksityisomistuksessa oleva luonnonsuojelualue.

Kuva: kohteen sijainti kartalla.

Kasvillisuus ja luontotyytit

Pääosin kuusivaltaista havumetsää, jossa siellä täällä pienialaisia neva- ja korpilaikkuja.

Alueella havaittuja uhanalaisia ja huomionarvoisia lajeja

Ei merkintöjä.

Luonto-, maisema- ja virkistysarvot

Suojelualue täyttää Etelä-Suomen metsien monimuotoisuusohjelman (METSO) valintaperusteet. Metsäalueen suojeluarvoa lisää sen rajautuminen Stormossenin laajaan suojelualueeseen.

Suojelupäätös

2.7.2020 (Uudenmaan ELY-keskus).

Maankäyttösuositus

SL

Lähteet ja lisätiedot

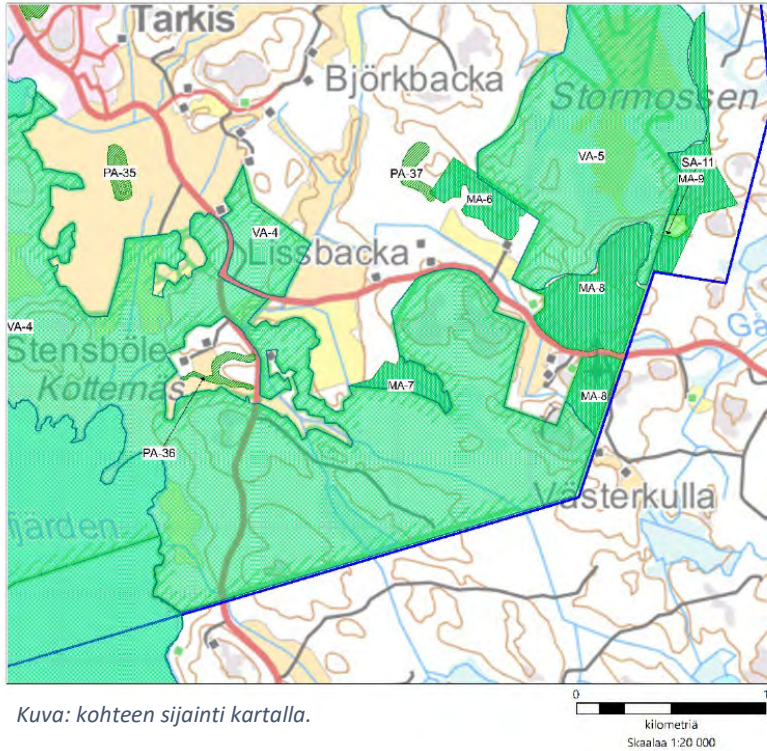
Uudenmaan ELY-keskuksen suojelupäätös 2.7.2020.

Kuva: Hagnäsin metsä on kuusivaltaista.

Sijainti ja kuvaus

Epoontien eteläpuolella Stensbölen muihin suojelualueisiin rajautuva luonnonsuojelualue. Pinta-ala 6 ha. Omistaja Svenska Litteratursällskapet i Finland rf.

Kuva: kohteen sijainti kartalla.

Kasvillisuus ja luontotyypit

Alueella luonnontilaisen kaltaista vanhaa ja runsaslahopuustoista kuusimetsää sekä vanhaa laidunniittyä.

Alueella havaittuja uhanalaisia ja huomionarvoisia lajeja

Ei merkintöjä.

Luonto-, maisema- ja virkistysarvot

Suojelualue täyttää Etelä-Suomen metsien monimuotoisuusohjelman (METSO) valintaperusteet. Niityt on luokiteltu Suomessa uhanalaiseksi elinympäristöksi.

Suojelupäätös

4.6.2018 (Uudenmaan ELY-keskus).

Maankäyttösuositus

SL

Lähteet ja lisätiedot

Uudenmaan ELY-keskuksen suojelupäätös 4.6.2018.

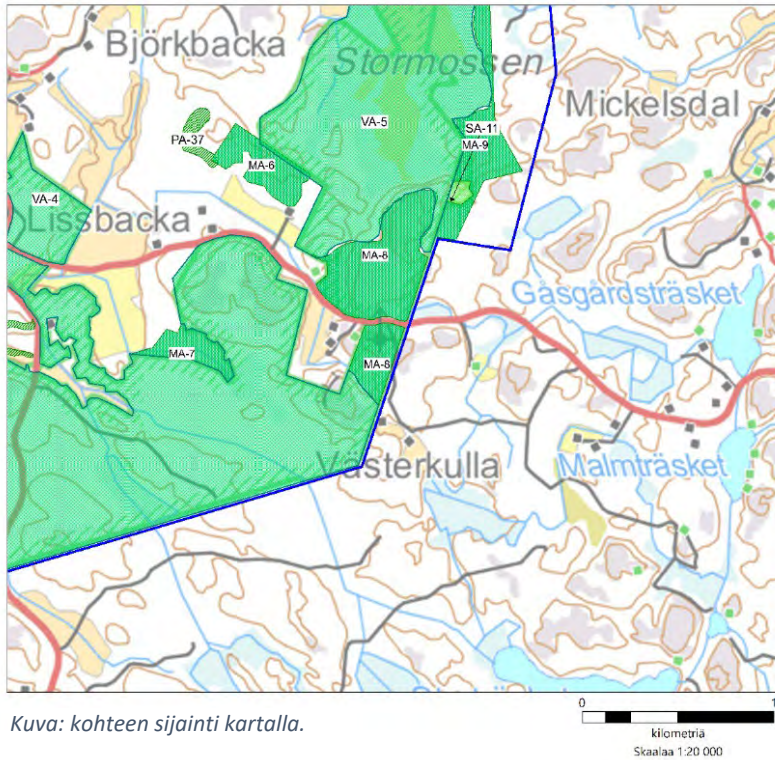

Kuva: Alueella on luonnontilaisen kaltaista vanhaa kuusimetsää.

STENSBÖLEN KALLIOT MA-8

Sijainti ja kuvaus

Stensbölessä Stormossenin eteläpuolella molemmin puolin Epoontietä sijaitseva suojeltu metsäalue. Pinta-ala 31,6 ha. Omistaja Svenska Litteratursällskapet i Finland rf.

Kuva: kohteen sijainti kartalla.

Kasvillisuus ja luontotyytit

Maastoltaan vaihteleva, louhikkoinen metsäalue, jossa paikoin melko runsaasti lahoppuuta. Alueella lisäksi mm. pieni suo ja kallioketo. Metsät ovat mustikkatyyppin (MT) kangasmetsiä, eteläisen osan metsät kuusivaltaisia, pohjoisosassa sekä kallioilla mäntyvaltaisia. Kallioilla kasvaa myös katajaa. Aukkopaikoilla kasvaa runsaana metsälauhaa, Epoontien viereisellä etelärinteellä sananjalkaa.

Alueella havaittuja uhanalaisia ja huomionarvoisia lajeja

Ei merkintöjä.

Luonto-, maisema- ja virkistysarvot

Alueen luonnonsuojelulliset arvot perustuvat ennen kaikkea pohjois- ja eteläpuolisten suojelualueiden kytkemiseen toisiinsa eli alue toimii ekologisena käytävänä. Alueen halki kulkee ulkoilijoiden käyttämä polku Epoontieltä Holkenin ulkoilureitille.

Suojelupäätös

11.9.2007 (Uudenmaan ympäristökeskus).

Maankäyttösuositus

SL

Lähteet ja lisätiedot

Nironen M. & Heinonen, M. 1991: Stensbölen kartanon alueen luontoselvitys. Luontotutkimus Enviro Oy. 31 s. + liitteet.

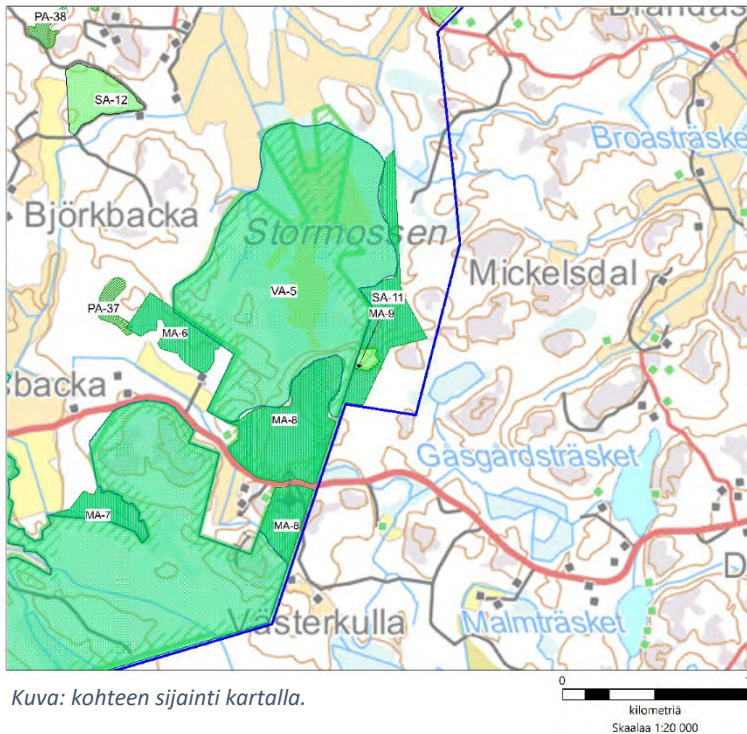
Kuva: Alueen keskiosan kuusikkoa.

Kuva: Kalliometsää lähellä Virvikin ulkoilureittiä.

Sijainti ja kuvaus

Stormossenin soidensuojelualan itäosaan rajautuva monimuotoinen metsäalue. Pinta-ala noin 15 ha. Omistaja Suomen valtio.

Kuva: kohteen sijainti kartalla.

Kasvillisuus ja luontotyypit

Korpi- ja kangasmetsiä, joiden kasvillisuus on monimuotoista ja vaateliasta. Alueella on melko runsaasti lahopuuta. Alueella kaksi edustavaa lehtokorpea, joiden ympärillä kangasmetsää. Eteläisen korven puusto koostuu kuusesta, haavasta, koivusta ja metsälehmuksesta. Pohjoisessa korvessa kasvaa kuusta, koivua ja tervaleppää. Aluskasvillisuudessa runsaasti saniaisia, mm. kotkansiipi, hiirenporras, korpi-imarre. Muita lajeja mm. lehtopähkämö, sinivuokko, lehtosinijuuri, kevätlinnunsilmä.

Alueella havaittuja uhanalaisia ja huomionarvoisia lajeja

Varpuspöllö (VU, dir), närhi (NT), pikkusieppo (dir), tuoksumatara (NT), kotkansiipi, lehtosinijuuri, lehtopähkämö.

Luonto-, maisema- ja virkistysarvot

Lehtokorvet ovat metsälain suojelemia erityisen tärkeitä elinympäristöjä. Alueen arvoa lisää sen rajautuminen Stormossenin laajaan soidensuojelualueeseen. Eteläisellä osalla on myös virkistysarvoa, sillä sen läpi kulkeva polku kytkeytyy Holkenin ulkoilureittiin.

Suojelupäätös

Valtio hankkinut alueen suojelutarkoituksiin.

Maankäyttösuositus

SL

Lähteet ja lisätiedot

Routasuo, P., Lammi, E. & Vauhkonen, M. 2022: Porvoon keskeisten alueiden yleiskaavan linnustoselvitykset 2018. Ympäristösuunnittelu Enviro Oy. 34 s.

Pietiläinen, M. 1984: Porvoon mlk:n luonnoninventointi 1982-1983. Tutkimusraportti. 108 s. + liitteet.

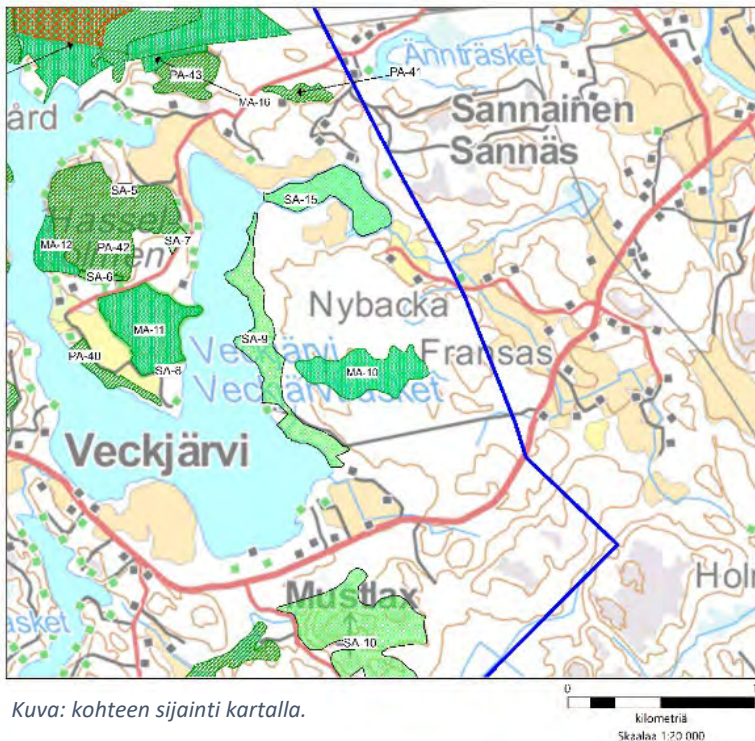

Kuva: Alueella kasvaa runsaasti saniaisia.

PÄVALSKÄRRET

Sijainti ja kuvaus

Veckjärven itäpuolella sijaitseva luonnonsuojelualue. Pinta-ala 12,2 ha. Omistaja Porvoon kaupunki.

Kuva: kohteen sijainti kartalla.

Kasvillisuus ja luontotyypit

Alueella luonnontilaisen kaltaista kuusivaltaista kangas- ja korpimetsää, jossa kasvaa paikoin runsaasti saniaisia, mm. kotkansiipeä. Puustossa myös nuoria metsälehmäksiä. Alueella vanhoja matalia metsäojoja, jotka ovat umpeutumassa. Alueella runsaasti lahoppuuta.

Alueella havaittuja uhanalaisia ja huomionarvoisia lajeja

Haapariippusammal (VU), mehiläishaukka (EN, dir), varpuspöllö (VU,dir), kanahaukka (NT).

Luonto-, maisema- ja virkistysarvot

Suojelualue täyttää Etelä-Suomen metsien monimuotoisuusohjelman (METSO) valintaperusteet. Kyseessä hieno vanha korpimetsä.

Suojelupäätös

22.11.2017 (Uudenmaan ELY-keskus).

Maankäyttösuositus

SL

Lähteet ja lisätiedot

Koskimies, P. & Nieminen, M. 2021: Porvoon Veckjärven pesimälinnustoselvitys vuonna 2021. Faunatica Oy. 36 s. + liitteet.

Kolehmainen, K. 2021: Pävalskärretin luontotietoja. Metsähallitus.

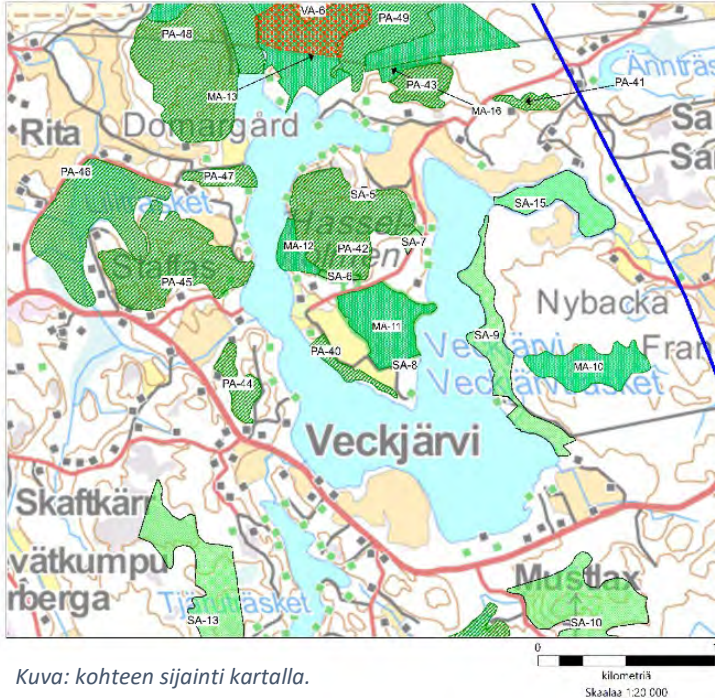
Kuva: Päävalskärretin luonnonsuojelualuetta.

HASSELHOLMEN

MA-11

Sijainti ja kuvaus

Veckjärven keskellä sijaitseva metsäinen luonnonsuojelualue. Pinta-ala 14 hehtaaria. Omistaja Porvoon kaupunki.

Kuva: kohteen sijainti kartalla.

Kasvillisuus ja luontotyypit

Metsälehmus- ja pähkinäpensaslehtoa, alueeseen kuuluu myös luonnontilaista havumetsää ja nevakorpea. Metsässä on runsaasti vaihtelevan kokoista lahoppua. Puustossa mm. järeitä kuusia ja haapoja sekä suuria metsälehmäksi, nuoria lehmäksi ja lehmüksentaimia on runsaasti. Varsinkin länsi- ja eteläosan pensaskerroksessa on runsaasti pähkinäpensasta ja lehtokuusamaa. Aluskasvillisuus vaateliasta lehtokasvillisuutta, mm. mustakonnanmarja, imikkä, kevätlinnunherne, lehtosinijuuri, lehtopalsami, kiolo, sinivuokko.

Alueella havaittuja uhanalaisia ja huomionarvoisia lajeja

Nupuvahakas (VU), metsäharjaetana (NT), kääpiösarvikotilo, metsälehmus, pähkinäpensas, lehtokuusama, kevätlinnunherne, lehtosinijuuri, imikkä, lehtopalsami, mustakonnanmarja.

Luonto-, maisema- ja virkistysarvot

Jalopuumetsiköt ja pähkinäpensaslehdot ovat luonnonsuojelulain suojelemia luontotyyppejä ja lehdot metsälain suojelemia erityisen tärkeitä elinympäristöjä. Jalopuumetsät ja lehdot ovat myös Natura 2000 – luontotyyppejä. Alueella on luontopolku.

Suojelupäätös

18.6.1986 (Uudenmaan lääninhallitus), laajennus 17.6.1994 (Uudenmaan ympäristökeskus)

Maankäyttösuositus

SL

Lähteet ja lisätiedot

Pietiläinen, M. 1984: Porvoon mlk:n luonnoninventointi 1982-1983. Tutkimusraportti. 108 s. + liitteet.

Kuva: Hasselholmenin luonnonsuojelualueen pähkinäpensaita.

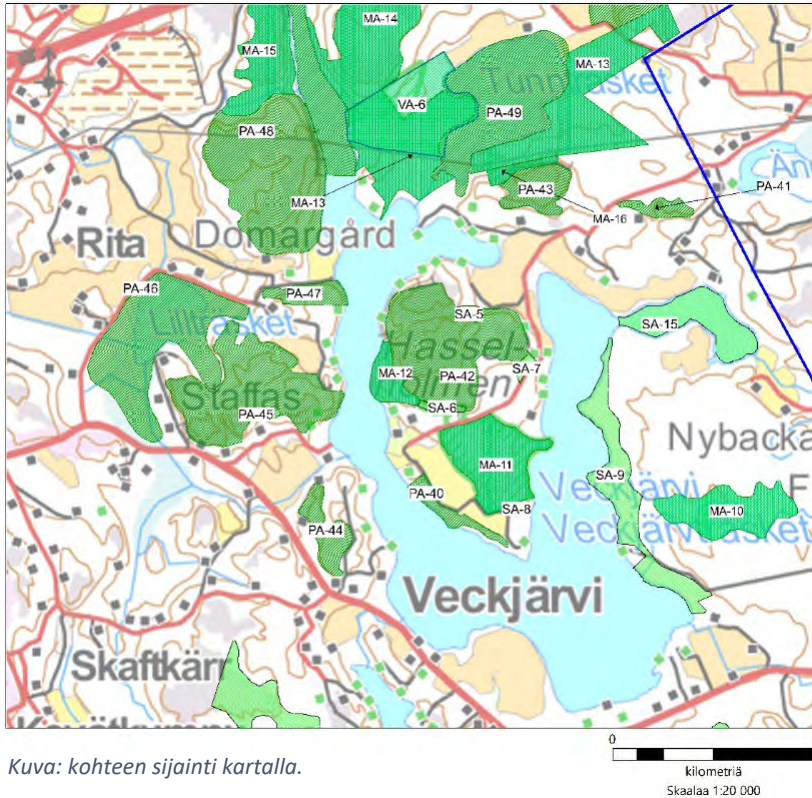
Kuva: Hasselholmenin luonnonsuojelualan metsälehmusia.

HOLMBERGETIN RANTAMETSÄ

MA-12

Sijainti ja kuvaus

Veckjärvellä Hasselholmenin uimarannan pohjoispuolella sijaitseva suojeltu rantametsä. Pinta-ala 3,95 ha. Omistaja Porvoon kaupunki.

Kuva: kohteen sijainti kartalla.

Kasvillisuus ja luontotyytit

Alue on pääosin luonnontilaisen kaltaista kuusivaltaista, runsaslahopuustoista kangasmetsää, osin mäntyvaltaista kalliometsää. Aluskasvillisuudessa kangasmetsälajiston lisäksi myös lehtolajistoa, mm. sinivuokkoa ja kieloa.

Alueella havaittuja uhanalaisia ja huomionarvoisia lajeja

Ei merkintöjä.

Luonto-, maisema- ja virkistysarvot

Suojelualue täyttää Etelä-Suomen metsien monimuotoisuusohjelman (METSO) valintaperusteet. Alueella on myös huomattavaa maisemallista merkitystä ja se on melko vilkkaassa ulkoilu- ja virkistyskäytössä.

Suojelupäätös

22.11.2017 (Uudenmaan ELY-keskus).

Maankäyttösuositus

SL

Lähteet ja lisätiedot

Vauhkonen, M. 2014: Metsokohteiden inventointi Porvoossa 2014. Ympäristösuunnittelu Enviro Oy. 16 s.

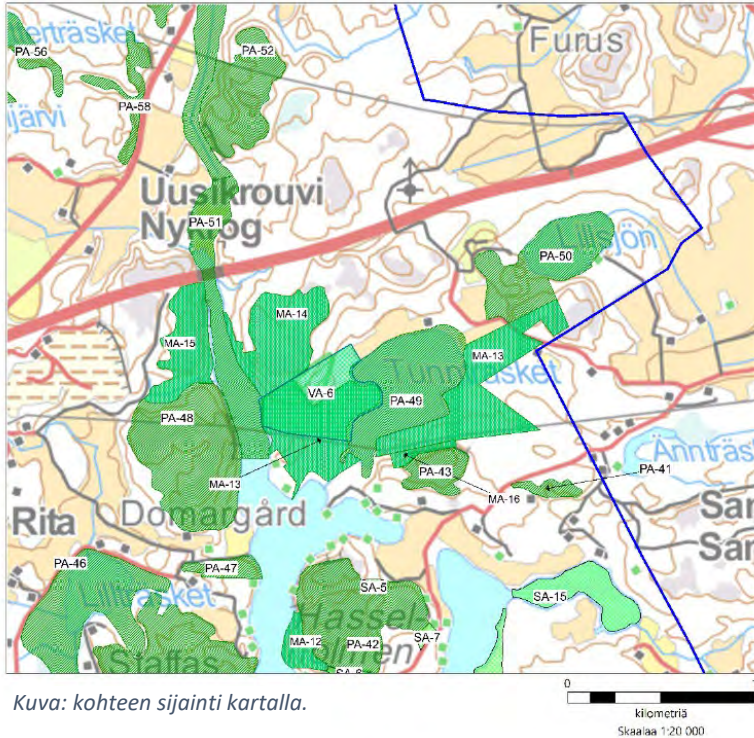
Kuva: Holmbergetin rantametsä sijaitsee Hasselholmenin uimarannan vieressä.

Kuva: Alueen metsä on kuusivaltaista.

Sijainti ja kuvaus

Tunträsket –järven itä- ja eteläpuolella sijaitseva laaja metsäalue. Pinta-ala noin 25 ha. Omistaja Suomen valtio.

Kasvillisuus ja luontotyypit

Luonnontilaisen kaltaista vanhaa metsää, pääasiassa lehtoa ja lehtomaista kangasmetsää sekä korpia ja rantaluhtia. Puusto on kuusivaltaista, sekapuuna mm. suuria koivuja ja haapoja, rannoilla myös tervaleppäkorpea. Lahopuuta on alueella runsaasti. Kenttäkerroksessa mm. hiirenporrasta, isoalvejuurta, valkovuokkoa, oravanmarjaa, lillukkaa ja sudenmarjaa. Tunträsketin rannoilla kasvaa mm. keltakurjenmiekkaa, ranta-alpia, korpikaislaa ja mesiangervoa. Alueen luontotyyppejä ovat lehdot, erirakenteiset kangasmetsät, korvet ja metsäluhdet.

Alueella havaittuja uhanalaisia ja huomionarvoisia lajeja

Hömötiainen (EN), närhi (NT), haapariippusammal (VU).

Luonto-, maisema- ja virkistysarvot

Lehdot ovat metsälain suojelemia erityisen tärkeitä elinympäristöjä. Erirakenteiset, luonnontilaiset metsät ovat Natura 2000 –luontotyyppi. Alueen luonnonsuojelullista arvoa nostaa läheinen Natura 2000 –alue (Tunträskin metsä) sekä metsäalueen rajautuminen luonnontilaiseen Tunträsket –järveen.

Suojelupäätös

Valtio hankkinut alueen suojelutarkoituksiin.

Maankäyttösuositus

SL

Lähteet ja lisätiedot

Routasuo, P., Lammi, E. & Vauhkonen, M. 2022: Porvoon keskeisten alueiden yleiskaavan linnustoselvitykset 2018. Ympäristösuunnittelu Enviro Oy. 34 s.

Salminen, J. 2010: Itä-Uudenmaan maakunnallisesti arvokkaat luonnonympäristöt (MALU). Loppuraportti. Itä-Uudenmaan liitto, julkaisu 96. s. 147.

Kuva: Järeää haapa-koivumetsää alueen itäosassa.

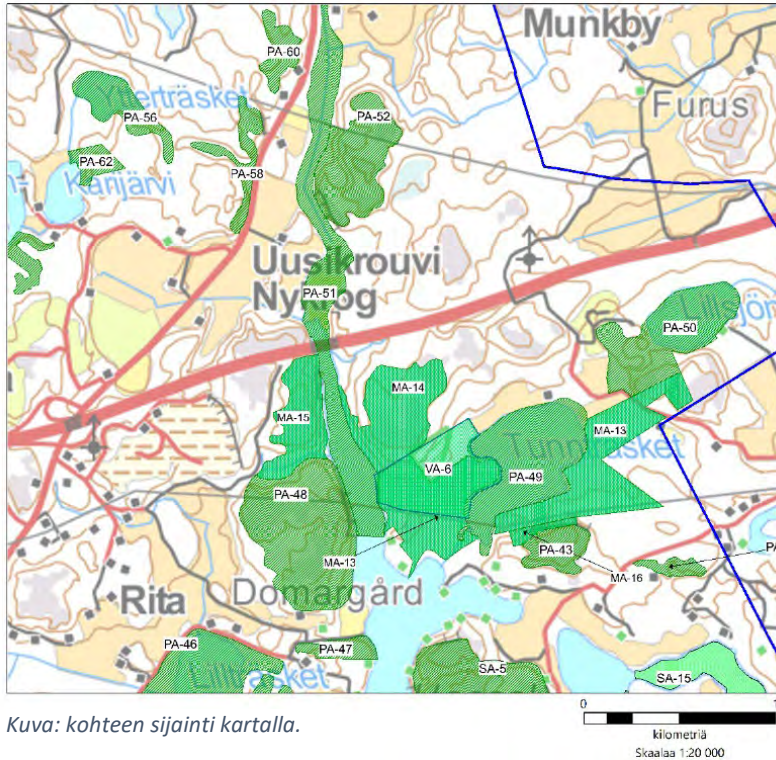

Kuva: Gammelängensin metsässä on paljon lahoppuuta.

MUNKKALAN METSÄ

Sijainti ja kuvaus

Veckjärven pohjoisosan itärannalla sijaitseva luonnonsuojelualue. Pinta-ala 18,5 ha. Omistaja Porvoon kaupunki.

Kuva: kohteen sijainti kartalla.

Kasvillisuus ja luontotyypit

Alueella on luonnontilaisen kaltaista kuusivaltaista ja runsalahopuustoista kangas- ja korpimetsää sekä mäntyvaltaista kalliometsää. Ranta-alueen metsä runsalahopuustoista ja lehtipuuvaltaista.

Alueella havaittuja uhanalaisia ja huomionarvoisia lajeja

Metso (dir), pyy (dir), haapariippusammal (VU).

Luonto-, maisema- ja virkistysarvot

Suojelualue täyttää Etelä-Suomen metsien monimuotoisuusohjelman (METSO) valintaperusteet (runsalahopuustoinen kangasmetsä, lehto ja metsäisiä kallioita). Alueella myös maisemallista merkitystä.

Suojelupäätös

22.11.2017 (Uudenmaan ELY-keskus).

Maankäyttösuositus

SL

Lähteet ja lisätiedot

Kolehmainen, K. 2021: Munkkalan metsän luontotietoja. Metsähallitus.

Salminen, J. 2010: Itä-Uudenmaan maakunnallisesti arvokkaat luonnonympäristöt (MALU). Loppuraportti. Itä-Uudenmaan liitto. 96 s.

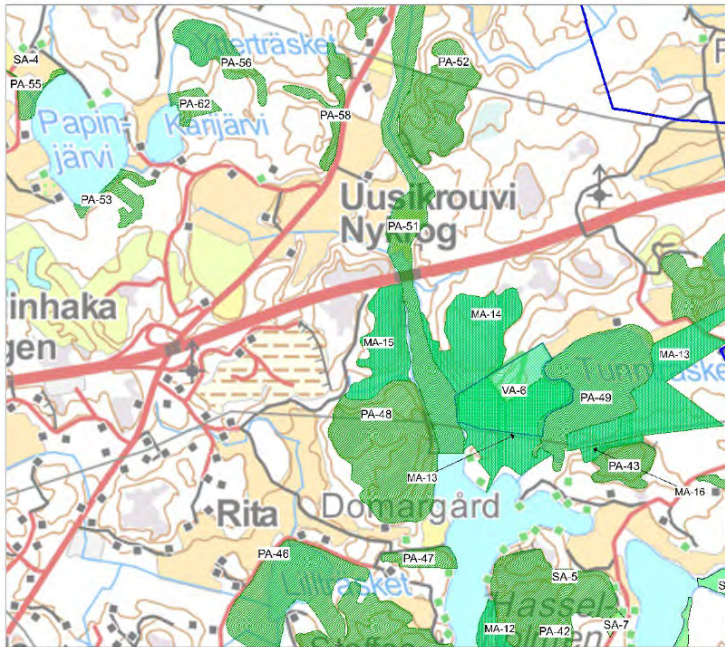
Kuva: Munkkalan metsä on kuusivaltaista.

DOMARGÅRDIN METSÄ

MA-15

Sijainti ja kuvaus

Veckjärven pohjoisosan kallioisella länsirannalla sijaitseva suojeltu metsäalue. Pinta-ala 12,7 ha. Omistaja Porvoon kaupunki.

Kuva: kohteen sijainti kartalla.

Kasvillisuus ja luontotyypit

Alueella luonnontilaisen kaltaista kuusivaltaista ja runsaslahopuustoista kangas- ja korpimetsää sekä mäntyvaltaista kalliometsää. Alueen eteläosassa on kosteaa, kuusivaltaista korpea, jossa kasvaa runsaasti saniaisia. Pohjoisosa on pääosin mäntyvaltaista kalliometsää. Ranta-alueen metsä runsaslahopuustoista ja lehtipuuvaltaista lehtoa.

Alueella havaittuja uhanalaisia ja huomionarvoisia lajeja

Kevätlinnunsilmä.

Luonto-, maisema- ja virkistysarvot

Alue täyttää Etelä-Suomen metsien monimuotoisuusohjelman (METSO) luonnontieteelliset valintaperusteet (runsaslahopuustoiset kangasmetsät, lehdot ja metsäiset kalliot). Alueella myös maisemallista merkitystä.

Suojelupäätös

22.11.2017 (Uudenmaan ELY-keskus).

Maankäyttösuositus

SL

Lähteet ja lisätiedot

Salminen, J. 2010: Itä-Uudenmaan maakunnallisesti arvokkaat luonnonympäristöt (MALU). Loppuraportti. Itä-Uudenmaan liitto, julkaisu 96. 147 s.

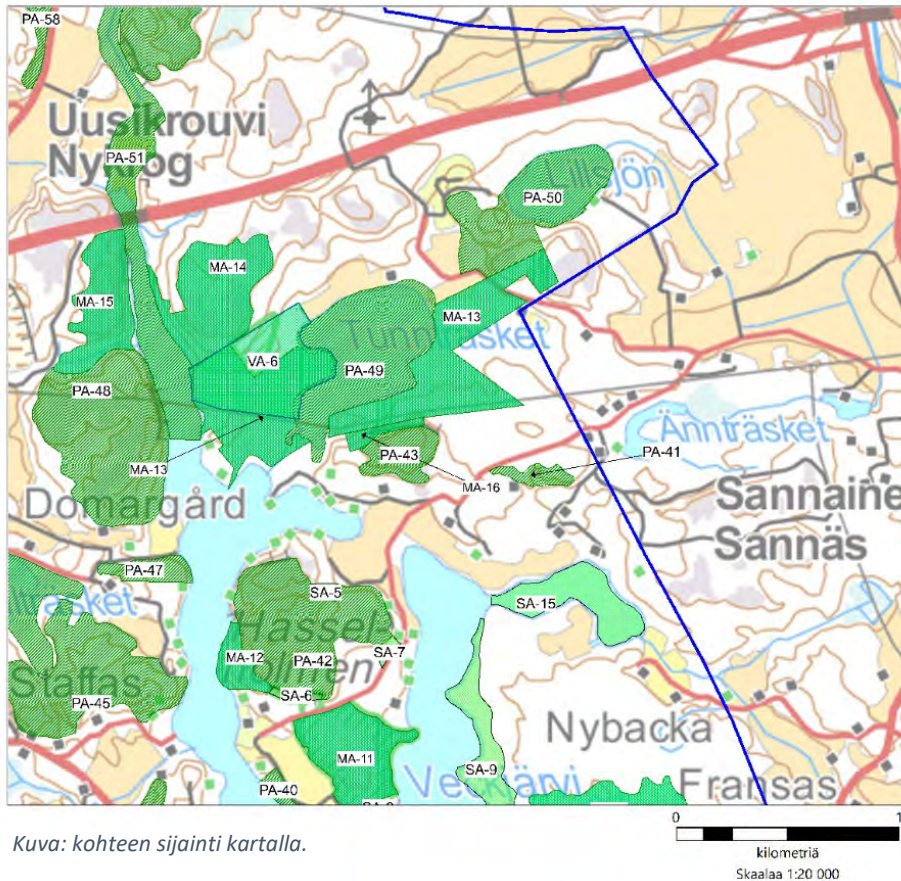
Kuva: Domargårdin metsän kalliomännikköä

GEVÄR STUPET

MA-16

Sijainti ja kuvaus

Tunträsket-järven eteläpuolella sijaitseva suojeltu kallionaluslehto. Pinta-ala 1,7 ha. Yksityisomistuksessa.

Kuva: kohteen sijainti kartalla.

Kasvillisuus ja luontotyypit

Pääosin rehevää lehtoa, jossa kasvaa melko paljon erikokoisia metsälehmuksia.

Alueella havaitut uhanalaiset tai huomionarvoiset lajit

Metsälehmus.

Luonto-, maisema- ja virkistysarvot

Suojelualue täyttää Etelä-Suomen metsien monimuotoisuusohjelman (METSO) luonnontieteelliset valintaperusteet. Lehdot ovat metsälaissa määriteltyjä erityisen tärkeitä elinympäristöjä ja uhanalainen luontotyyppi.

Suojelupäätös

10.1.2019 (Uudenmaan ELY-keskus).

Maankäyttösuositus

SL

Lähteet ja lisätiedot

Uudenmaan ELY-keskuksen suojelupäätös 10.1.2019.

Kuva: Gevär stupet on suojeltu kallionaluslehto.